

Προδικαστικό ερώτημα

Μπορεί το άρθρο 4, σημείο 6, της αποφάσεως-πλαίσιο 2002/584 ⁽¹⁾ να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν είναι δυνατόν να τύχει εφαρμογής σε πράξεις για τις οποίες έχει επιβληθεί στερητική της ελευθερίας ποινή από δικαστήριο του κράτους εκδόσεως εφόσον οι ίδιες πράξεις τιμωρούνται στο κράτος εκτελέσεως μόνο με ποινή προστίμου, γεγονός που συνεπάγεται, σύμφωνα με το εσωτερικό δίκαιο του κράτους εκτελέσεως, αδυναμία εκτελέσεως της στερητικής της ελευθερίας ποινής στο κράτος μέλος εκτελέσεως, και τούτο εις βάρος της κοινωνικής επανεντάξεως του καταδικασθέντος και των οικογενειακών, κοινωνικών, οικονομικών και λοιπών δεσμών του;

(¹) Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών — Δηλώσεις τις οποίες έκαναν ορισμένα κράτη μέλη με την ευκαιρία της έκδοσης της απόφασης-πλαίσιο (ΕΕ L 190, σ. 1).

Προσφυγή της 4ης Σεπτεμβρίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ιταλικής Δημοκρατίας

(Υπόθεση C-526/17)

(2017/C 347/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: G. Gattinara, P. Ondrůšek, A. Tokár)

Καθή: Ιταλική Δημοκρατία

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναγνωρίσει ότι η Ιταλική Δημοκρατία, παρατείνοντας έως τις 31 Δεκεμβρίου 2046 την παραχώρηση του έργου του αυτοκινητοδρόμου A 12 Civitavecchia-Λιβόρνο άνευ προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμού, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 58 της οδηγίας 2004/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων έργων, προμηθειών και υπηρεσιών (ΕΕ L 134, σ. 114), όπως έχει τροποποιηθεί·
- να καταδικάσει την Ιταλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή εκτιμά ότι η παράταση έως τις 31 Δεκεμβρίου 2046 της παραχώρησης του έργου του αυτοκινητοδρόμου A 12 Civitavecchia-Λιβόρνο συνιστά τροποποίηση ουσιώδους όρου της εν λόγω παραχώρησης· δεδομένου ότι πρόκειται για ουσιώδη τροποποίηση της παραχώρησης, η χρονική αυτή παράταση ισοδυναμεί με σύναψη νέας σύμβασης παραχώρησης δημοσίου έργου και, ως τέτοια, έπρεπε να αποτελέσει αντικείμενο δημοσιότητας μέσω της προκηρύξεως δημοσίου διαγωνισμού. Εφόσον δεν δημοσιεύθηκε καμία προκήρυξη δημοσίου διαγωνισμού, η Ιταλική Δημοκρατία παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 2 και 58 της οδηγίας 2004/18/EK.